

அமரர் திருமதி.
வள்ளநாயகம் கோபாலபிள்ளை
அவர்களின்
நினைவுமலர்
(28-02-2006)

அம்மா! அம்மம்மா! அப்பாச்சி! பாட்டு!
நீர் எங்கள் குய்வக்டாய்!

அன்னை
மடியில்

10

04

1917

ஆண்டவன்
தருவடியில்

29

01

2006

திதி வெண்பா

யார்த்திபவருடம் தைத்திங்கள் அமாவாசை
சேர் உத்தரட்டாதி ரூயிறுதனில் ஊர்யோற்ற
வாழ்ந்திட்ட மாதரசி வள்ளிநாயகம் இன்று
நீள்சடையோன் தாழ்சேர்ந்தார் அறி.

விநாயகர் துதி

பீடியத னுருவுமை கொள மிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரீடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவீனர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

தேவாரம்

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
யிருங்கடல் வையத்து
முன்ன நீயீர் நல்வினைப் பயன்தை
முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவீர் சூழ்திரு வலஞ்சுழி
வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரீத் தேத்தியும் பாடியும்
வழிபடு மதனாலே

தீநுவாசகம்

பால்நனைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
உளனை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனைசச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சீவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

தீநுவீசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சீவனைத்
தீரு வீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னை கண்டு கண்டுள்ளம்
குளிரெவன் கண் குளிர்ந்தனவே

தீநூப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிடப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அின்றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லை

-தன்னுள்

ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சீற்றம் பலமே கிடமாகப்
பாலிக்கு நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுகாமே

தீநூப்புரானம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளுமாகப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யாணுமாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொகூநடம் போற்றி போற்றி

தீநூப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடு முகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசு முகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதி அரு ணாசலம் அமர்ந்த பெரு மானே.

உ

சிவமயம்

திருக்கோணமலைப் பதிகம்

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழல் அரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலநீ றணி திருமேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாய்ப் புணர்ந்த
வடிவின்ர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஓதம் நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

கடிதன வந்த கரிதனை யுரித்து
அள்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியென நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடும் உடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறும் குரைகடல் சூழ்ந்து
கொள்ள முன் நித்திலஞ் சுமந்து
குடிதனைப் நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்சடைமுடி யிடைவைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாகமாக
முன் கலந்தவர் மதில்மேல்
தனித்தபே ருருவ விழித் தழல்நாகத்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனைன்ப் பொடியா
விழித்தவன்தேவி வேண்ட முன்கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்
தெழித்துமுன் அரற்றுஞ் செழுங்கடல் தரளஞ்
செம்பொனும் இப்பியுஞ் சமந்து
கொழித்துவன் திரைகள் கடையிடைச் சேர்க்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றி சைப்பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியும் தொழிலர் பால்நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
 தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
 திரிந்திடா வண்ணம் உதைத்த வற்கருளுஞ்
 செம்மையார் நன்மையாளுடையார்
 விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை
 வேங்கைவண் செருந்தி செண்பகத்தின்
 குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
 ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
 இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்தோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ் வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

அருவரா தொருகை வேண்டலை யேந்தி
 யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
 பெருவரா யுறையும் பலியுடன் சீர்மைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 இருவரும் அறியா வண்ணம் ஒள் எரியாய்
 உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற் கும்
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

நின்றாணுள் சமணும் இருந்துணுந் தேரும்
 நெறிய லாதன புறங்கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசினர் ஒரு பால்
 மெல்லிய லொடும் உடனாகித்
 துன்றுமொண் பௌவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்துறு திரைபலமோதிக்
 குன்று மொண்கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

குற்றமி லாதவர் குரைகடல்
 சூழ்ந்த கோணமா மலை யமர்ந்தாரைக்
 சுற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம்பந்தர்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலை யீரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவர் உயர்ந்தோர்
 சுற்ற முமாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானி டைப்பொலிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக் கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம்

திருவாசகச் சீடப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னுந் தேன்.

சீவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழியாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பொய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச்சே யோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உன் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க

ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவனடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளு மலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன் கருணை கண் காட்டவந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழுலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங் கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லையிலாதானே நின்பெருஞ் சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாகிப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிப்
கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லரசு ராகி முனிவராயத் தேவராய்ச்
சொல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுறறேன்
உய்ய என் உள்ளத்து ஓங்கார மாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போய்கல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்கடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமாளே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்

நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணொள்களேத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம் பாவம் என்னும் அறங்கயிற்றாற் கட்டி
புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவுழுக்கு மூடி
மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பார்க்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங் கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே

ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
சர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
சுர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
வேற்றுவிசார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் சூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவியறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சீவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக் கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

முற்றறு

வாழ்க்கைச் சுவடுகள்

சிவபூமி, தட்சணகைலாயம் என்றெல்லாம் போற்றப்படும், பாடல் பெற்ற புனிதபூமி திருக்கோணைஸ்வரம். இத்திருப்பதியிலே உயர் வேளாளர் குலத்தில் 10.04.1917இல் தந்தை இளையதம்பி வன்னியனார், தாயார் விசாலாட்சியின் கடைசி மகளாய்ப் பிறந்தார்.

வளர்ந்து வரும் காலத்தில் தக்க வயதை அடைந்ததும் திருவாளர் கோபாலபிள்ளை என்பவரைத் திருமணஞ் செய்து பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்து வரும் காலத்தில் கணவன் பிரிவு நிகழ்ந்தது.

இப் பெரும் இழப்பினால் தனது மனதைத் தளரவிடாது தனது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்திற்காக அவர்களை நெறிதவறாது பண்போடு வளர்த்து தக்க வயதில் இல்லறமென்னும் நல்லறத்தில் அனைவரையும் இணைத்தார்.

தனது பிற்கால வாழ்வை பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகளுடன் இன்பமாகக் கழித்தார். அதேவேளையில் வில்லூன்றிக் கந்தனுக்கு பூக்கள் பறித்து சமர்ப்பிப்பதையும் தனது தலையாய கடமையாகக் கொண்டார். கோணைசர், காளியாச்சி, வில்லூன்றிக் கந்தா எனும் நாமங்கள் அவர் நாவில் அடிக்கடி வந்துகொண்டே இருக்கும். காலம் அவர் கால்களை முடக்கி, வீட்டிலிருக்கும் போதும் உள்ளூரிலும், கடல்கடந்தும் வாழும் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளுக்காக மனமுருகி

வாய்விட்டுப் பிரார்த்திப்பார். முதுமை வந்துற்ற போதும் தன் பிள்ளைகளுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்காமல் வாழவேண்டும் என்பதைக் கடைசிவரை அவரின் அருகிலிருந்து கவனித்த மகளுக்கும், மகனுக்கும் கூறுவார்.

விசேட தினமானால் சின்னக் குழந்தையைப்போல் எழுந்து, இறைவழிபாடு முடித்து விபூதி துலங்க குட்டி மகளார், குட்டி மகனார் வருவார்கள் என வழிமேல் விழிவைத்து காத்திருப்பார். புத்தாடை, தீன்பண்டம், பணம் இவற்றை அவர்களிடம் பெற்று அனுபவிக்கும் மகிழ்வை வார்த்தைகளால் கூற முடியாது.

ஐனவரி 01 தான் அவரின் இறுதி எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. தன்குடும்பமே உலகமாய், எப்போதும் எல்லோருக்கும் நன்மையே நினைத்து வாழ்ந்த அந்த ஆத்மா 29.01.2006இல் அவரது எண்பத்தொன்பதாவது வயதில் உலகவாழ்வை விட்டுப் பிரிந்தது. நலந்தீங்கிலும் மறவாது அவர் நாவில் பயின்ற கோணேசர் திருத்தாளில் அவர் ஆத்மா நித்தியமாய் நிலைபெற்றிடும் என்பதே எமது நம்பிக்கையாம்.

“அவர் ஆத்மசாந்தக்காகப் பிரார்த்தித்தீடுவோம்”

ஓம் சாந்தி!

கேற்றும்

நாமேல் குறிழி வாழ்க்கை எனும் உண்மை
ஓர்வார் கவலை ஒழிப்பார் என்பதனால்
நானும் நினைந்து நங்கடனைச் செய்தல்
வீழும் உடற்குறதி காண்

அன்னையும் தந்தையுமாய் எமைத் தாங்கி வளர்ந்தீரே
 ஆரும் குறை சொல்லாது எமக்கே உம் வாழ்வைத் தந்தீர்
 அருமையான கல்வியோடு அருங்குணங்கள் தந்தீரே
 உருகுதம்மா உளமெல்லாம் உன் பெருமை நினைக்கையிலே

- பிள்ளைகள் -

புதியவராய் கரம் பிடித்தோம்
 புது வாழ்வில் தடம் பதித்தோம்
 மக்கள், மருமக்கள் எனும் பேதம் காட்டாத
 மாமி கண்டோம்
 மனம் நிறைந்து கூறுகின்றோம்
 மாமி நீங்கள் என்றும் எங்கள் தாய்

- மருமக்கள் -

பெற்றவர் மட்டும் அம்மா - எம்மைப்
 பேணிக் காத்தவர் நீர்தான் தாயே
 அம்மம்மா அப்பாச்சி எங்கே நீர் சென்றீரோ?
 கடல் கடந்த தூரத்தில் கனத்த நெஞ்சுடனே
 உடன் பிறந்தார் உற்றாரை பிரிந்து வாழும் எம் மனதில் நீங்கள்
 "அப்பு", "தாயே" என்றழைத்து அரவணைக்கும் அன்புக்குரல்
 எப்போதும் கேட்கிறதே
 அம்மம்மா, அப்பாச்சி எங்கள் தாயே
 மண்ணுள் மறைந்தேன் போனீர்?
 மனமெல்லாம் வேகுதம்மா
 நீர் எம்மீது கொண்ட அன்பையும்
 எமக்குச் செய்த சேவையையும்
 எப்படியம்மா நாம் மறப்பது?

- பேரப்பிள்ளைகள் -

பாட்டி எங்கள் குய்வம்

எங்கள் தெய்வம் பாட்டி என்போம்
என்றும் எங்களை நல்வழியில் தட்டித்திருத்தி
வழிநடத்தி தடவி அணைக்கும் உங்கள் கரம்
பாட்டி நீங்கள் சொன்னபடி பார்த்து நாங்கள் நடந்திடுவோம்
உயர்ந்த வாழ்வு நலம் பெறவே உங்கள் ஆசி உதவிடுமே

- பூட்டப்பிள்ளைகள் -

அபிஷேகத்தின் நன்மைகள்

01. சுத்தமான தண்ணீரால் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதால் நினைக்கின்ற காரியம் நிறைவேறும்.
02. நல்லெண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்தால் வாழ்க்கை சுவையாகவும் சுகமாகவும் இருக்கும்.
03. பஞ்சகவ்வியத்தால் அபிஷேகம் செய்தால் பாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்.
(பஞ்சகவ்வியம் என்பது பசுவின் பால், தயிர், நெய், கோமம், சாணம் இனை அனைத்தும் சேர்ந்தது)
04. பஞ்சாமிரத்தத்தால் அபிஷேகம் செய்தால் உடல் நலம் பெறும். செல்வம் சேரும்.
05. பசும்பாலினால் அபிஷேகம் செய்தால் உடல் நலம் பெறும், செல்வம் சேரும். ஆயுள் அதிகரிக்கும்.
06. பசும் தயிரினால் அபிஷேகம் செய்தால் புத்திரவிருத்தி ஏற்படும்.

07. இளநீரினால் அபிஷேகம் செய்தால் குடும்பம் நலம் பெறும்.
08. சந்தனத்தால் அபிஷேகம் செய்தால் எட்டுவித செல்வம் உண்டாகும்.
09. நெல்லி முள்ளைப் பொடி செய்து அபிஷேகம் செய்தால் நோய்கள் நீங்கும்
10. தேன் அபிஷேகம் செய்தால் வாழ்வு இன்பமயமாகும்.
11. வாழைப்பழத்தால் அபிஷேகம் செய்தால் பயிர்கள் தழைக்கும்.
12. அன்னத்தினால் அபிஷேகம் செய்தால் ராஜபோக வாழ்வு கிடைக்கும்.

அபிஷேகம் செய்ய உகந்து நாட்கள்

விநாயகர்	-	ஞாயிற்றுக்கிழமை
சிவன்	-	திங்கட்கிழமை
முருகப்பெருமான்	-	செவ்வாய்க்கிழமை
விஷ்ணு	-	புதன்கிழமை
தட்சணாமூர்த்தி	-	வியாழக்கிழமை
அம்பாள்	-	வெள்ளிக்கிழமை
கண்ணபிரான் மற்றும் அவரது அவதாரங்கள் -	-	சனிக்கிழமை
நவக்கிரகங்கள்	-	ஞாயிற்றுக்கிழமை

கோயில் தரிசன பலன்

காலை தரிசனம்	-	பிணிபோக்கும்
நண்பகல் தரிசனம்	-	தனம் கொடுக்கும்
மாலை தரிசனம்	-	பாவம் அகற்றும்
அர்த்தசாம தரிசனம்	-	வீடுபேறு அளிக்கும்

ஒருவருக்குத் தேவையான ஏழு குணங்கள்

01. தைரியமாக எக்காரியத்தையும் தொடங்கும் குணம்.
02. கற்பனைத் திறமையுடன் எதையும் பார்க்கும் குணம்.
03. ஆழ்ந்து சிந்தித்து வேலைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அமைக்கும் குணம்.
04. நேரத்தையும் பணத்தையும் திட்டமிட்டு செலவு செய்யும் குணம்.
05. சிந்தனையை சிதறவிடாது ஒருமுகப்படுத்தி கவனமுடன் செயற்படும் குணம்.
06. எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்புடனும் ஊக்கத்துடனும் இருக்கும் குணம்.
07. தன்னை அடக்கித் திருத்திக் கொள்ளும் குணம்.

நன்ந் நன் லல்

என் நன்றி கொண்டார்க்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

- ◆ மரணச் செய்தி அறிந்து வந்து ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும்,
- ◆ இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்துகொண்டு எல்லா வகைகளிலும் உதவி புரிந்த நல்லுள்ளங்களுக்கும்,
- ◆ அன்னாரின் மறைவு கேட்டு தொலைபேசி மூலமும் தந்திகள் வாயிலாகவும் அனுதாபம் தெரிவித்து ஆறுதல் கூறிய அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும்,
- ◆ மற்றும் எல்லா வகையிலும் உதவிய நல்லுள்ளங்களுக்கும்

எங்கள் மனம் நிறைந்த
நன்றிகளை
பணிவுடன் நல்கின்றோம்.

வணக்கம்.

இவ்வண்ணம்,
குடும்பத்தினர்.

கீழ்வரும்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது,
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்,
உன்னுடையது எதை கிழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிராய்?
எதை நீ கொண்டுவந்தாய்?
அதை நீ கிழப்பதற்கு,
எதை நீ படைத்திருக்கிராய்,
அது வீணாகுவதற்கு,
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது கிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது,
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது கிங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது,
எது கின்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது,
மற்றொரு நாள்
அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இந்தமாற்றம் உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாரம்சமாகும்.”
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

